

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVI. — Wydana i rozesłana dnia 5. kwietnia 1890.

51.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 19. marca 1890,

o upoważnieniu c. k. komory głównej II. klasy w Uściu nad Ł. w Czechach do pobierania cła wchodowego od machin Nr. 284 *a* i *b* tudzież Nr. 284 *bis* taryfy cłowej.

W porozumieniu z c. k. ministerstwem handlu upoważnia się c. k. komorę główną II. klasy w Uściu nad Ł. w Czechach do pobierania cła wchodowego od machin Nr. 284 *a* i *b*, tudzież 284 *bis* taryfy cłowej pod warunkiem ścisłego zachowywania postanowień rozporządzenia z dnia 21. maja 1887 (Dz. u. p. Nr. 58) o postępowaniu ze względu na cło z machinami i przyrządami, tudzież rozporządzenia wykonawczego do traktatu handlowego z Szwajcaryą z dnia 28. grudnia 1888 (Dz. u. p. Nr. 195, ustęp 10).

Dunajewski r. w.

52.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 27. marca 1890,

którem ustanawia się tarę dla naprawionych beczek amerykańskich do oleju kopalinnego, gdy służą do wyprowadzenia oleju kopalinnego z rafinerji oleju kopalinnego.

Z częściową zmianą §. 4go, liczba 3, ustęp 3 rozporządzenia wykonawczego z dnia 23. czerwca

1882 (Dz. u. p. Nr. 78) do ustawy o opodatkowaniu oleju kopalinnego z dnia 26. maja 1882 i odnośnie do rozporządzenia z dnia 18. stycznia 1883 (Dz. u. p. Nr. 9) postanawia się w porozumieniu z królewsko węgierskiem ministerstwem skarbu, że gdy naprawione beczki amerykańskie do oleju kopalinnego (jakości w tem ostatniem rozporządzeniu określonej), użyte są do wyprowadzenia oleju kopalinnego z rafinerji oleju kopalinnego, na tarę liczyć można 19% wagi brutto.

Dunajewski r. w.

53.

Ustawa z dnia 31. marca 1890,

o poczynieniu kilku zmian w ustawach o opłatach stęplowych i bezpośrednich.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

I.

Zniżenie opłat od przeniesienia własności nieruchomości i służebności na równi z niemiejącymi.

§. 1.

Gdy prawo własności, lub gdy służebności używania lub użytkowania nieruchomości przenoszą

rodzice na dzieci swoje prawe i nieprawe lub na ich potomków i odwrotnie;

rodzice na osoby z ich dziećmi małżeństwo zawierające lub małżeństwem już połączone;

ojczym i macocha na pasierbów i pasierbice a przysposobiciela na dzieci przybrane;

małżonkowie nie separowani lub nie rozwiedzeni, między sobą,

natenczas — o ile przenoszona nieruchomością jest budynek, przez właściciela całkiem lub po części zamieszkiwany lub używany, albo realność na cele rolnicze przeznaczona, którą sam właściciel lub jego rodzina przy pomocy lub bez pomocy sług lub wyrobników uprawiała, albo realność, która tylko dla tego nie jest uprawiana w sposób powyższy, ponieważ pociągnięta jest do egzekucji lub ponieważ właściciel zostaje pod opieką lub kuratelą — składa się następujące opłaty bezpośrednie:

1. Jeżeli przeniesienie następuje na mocy darowizny, kontraktu przedślubnego lub z powodu śmierci, wartość nieruchomości nie przewyższa 500 zł. a zarazem cały czysty majątek, który się przenosi, nie przewyższa tej wartości — tylko jeden od sta z dodatkiem od wartości przeniesienia, po strąceniu sum biernych i świadczeń wzajemnych, które nabywca na siebie przyjmuje.

2. Jeżeli w przypadkach pod liczbą 1 wzmiankowanych, wartość nieruchomości nie przewyższa sumy 4000 zł. — jeden od sta z dodatkiem od wartości przeniesienia po strąceniu sum biernych i świadczeń wzajemnych, które nabywca na siebie przyjmuje, tudzież $1\frac{1}{2}$ od sta bez dodatku od wartości nieruchomości a względnie rzeczonych służebności.

3. Jeżeli przeniesienie nieruchomości, której wartość nie przewyższa 8000 zł., następuje na mocy czynności prawnej między żyjącymi, odpłatnie lub nieodpłatnie i o ile ulgi pod liczbami 1 i 2 nie mogą być zastosowane — jeden od sta z dodatkiem od wartości przeniesienia, po strąceniu sum biernych i świadczeń wzajemnych, które nabywca na siebie przyjmuje, tudzież $1\frac{1}{2}$ od sta z dodatkiem od wartości nieruchomości a względnie rzeczonych służebności.

§. 2.

Przeniesienie własności lub współwłasności nieruchomości na mocy kontraktu przedślubnego (pozycja 42 taryfy do ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50), jeżeli nie doznaje większych ulg w myśl §. 1go, podlega takiej opłacie, jak kontrakty pod tytułem darmym.

§. 3.

Do kontraktów między rodzeństwem i ich potomkami lub osobami w §. 1 wzmiankowanymi co

do działu takich nieruchomości, które na nich spadają ze spuścizny po rodzicach lub innej osobie w §. 1 wzmiankowanej, po przysądzeniu a nawet po poprzedniczym zahipotekowaniu wspólnej własności zawartych, stosują się postanowienia §. 4go rozporządzenia cesarskiego z dnia 19. marca 1853 (Dz. u. p. Nr. 53).

§. 4.

Opłatę od spadków, do których stosuje się dobrodziejstwo §. 1go, l. 1, wymierzać należy i składać w myśl §. 6go C ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

§. 5.

O ile w §§. 1 aż do 4 nie są przepisane odmienne postanowienia, stosują się do przeniesień tamże wzmiankowanych przepisy ogólne ustaw o opłatach a w szczególności także przepisy rozporządzenia z dnia 3. maja 1850 (Dz. u. p. Nr. 181), dotyczące się darowania opłat, jakoteż odnośnych rozporządzeń dodatkowych.

Również zatrzymują moc swoją ulgi dla Tyrolu i Vorarlbergu w myśl Najwyższego postanowienia z dnia 11. stycznia 1860 i ustęp 12 rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. maja 1859 (Dz. u. p. Nr. 89).

II.

Zmiana pozycji 57 taryfy A i B do ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

Z a k ł a d.

§. 6.

Zakład podlega opłacie według skali III. Za podstawę do wymierzenia opłaty służy stawka, jeżeli zaś są rozmaite stawki, wyższa. Jeżeli na podstawie zakładu następuje przeniesienie własności albo służebności używania lub użytkowania nieruchomości, dokument prawny podlega stęplowi w kwocie 50 c. od każdego arkusza, czynność prawna zaś opłatom ustanowionym za przeniesienie nieruchomości lub rzeczonych służebności.

Jeżeli zakład według prawa cywilnego uważać należy za darowiznę, natenczas podlega on tej opłacie co inne darowizny.

§. 7.

Od zakładów na wyścigach, regattach itp., w których pośredniczą osobne przedsiębiorstwa (totalisateur), opłacać mają te przedsiębiorstwa bezpośrednio w odstępach czasu, które ministerstwo skarbu oznaczy, podatek wynoszący 5 od sta ogólnej sumy stawek.

Do przedsiębiorstw tych stosować należy §§. 5 i 12 ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

Loterye, losowania, ciągnięcia, pożyczki loteryjne.

§. 8.

Udział w loteryach, losowaniach, ciągnięciach jest przedmiotem opłaty, którą pobiera się po części przed nadaniem prawa do gry, a przeto, jeżeli takowe wynika z emisji losów, przed emisją tychże, po części po ciągnięciu.

- a) Co do loteryj, których przedmiotem są towary, kosztowności, efekta itp. a do których należy także emisja kart rocznych, jakimi Towarzystwa sztuk pięknych itp. nadają prawo udziału w swoich losowaniach, przedsiębiorstwo gry winno złożyć bezpośrednio jeszcze przed losowaniem opłatę według skali II przypadającą od sumy ogólnej wszystkich pojedynczych wkładek w planie gry zawarowanych i bez względu na dochód ze zbycia.

Losy loteryj fantowych, które odbywają się na cele dobroczynne, albo w których ogólna suma wkładek nie przenosi kwoty 500 zł., są wolne od opłaty w ustępie powyższym ustanowionej.

Postanowienia te nie naruszają przepisów loteryjnych, dotyczących się takich losowań.

- b) Loterye rządowe, losowania zapisów dłużnych połączonych z premiami i inne losowania podlegają po ciągnięciu opłacie od wygran w gotówce, w monetach krajowych lub zagranicznych złotych lub zagranicznych srebrnych, albo w papierach publicznych, wynoszącej 20 od sta, z potrąceniem wkładki do gry, to jest kwoty imiennej losu.

Wartość tych wygran obliczać należy ze względu na datę losowania według przepisu §. 51go ustawy z dnia 9. lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50) i §. 8go ustawy z dnia 13. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

Wymierza się podług stopnia wartości, stopnie zaś wzrastają co 5 złotych, przyczem reszta, wynosząca 1 złoty lub więcej, liczy się za cały stopień a tej, która wynosi mniej jak 1 złoty, nie bierze się w rachubę.

Ustępy powyższe nie stosują się do wygran w papierach publicznych XIV. loteryi

rządowej na cele dobroczynne dla wojska wspólnego.

- c) Od wygran na loteryi liczbowej wynosi opłata 15 od sta bez potrącenia stawki i bez zaokrąglenia. Wygrane, wynoszące mniej jak 2 zł., są bezwarunkowo wolne od opłaty.

Gdy po obliczeniu tej opłaty wypadną ułamki, wynoszące mniej jak 1 cent, nie biorą się w rachubę.

§. 9.

Opłaty w §. 8, ustępy *b* i *c* ustanowione potrącać mają przedsiębiorstwa gry (co do loteryi liczbowej urzędy loteryjne i kolektanci loteryjni) z wygran, według planu gry przypadających i składać je winny bezpośrednio w terminie płatności wygran.

Potwierdzenia odbioru wypłaconych wygran są wolne od opłat.

§. 10.

Opłaty ustanowione w §. 7, jakoteż w §. 8, ustępy *b* i *c*, nie podlegają dodatkowi nadzwyczajnemu.

III.

Zmiana w wymiarze udziałów donosicieli i imaczy w podwyższonych opłatach stęplowych i bezpośrednich.

§. 11.

Udziały donosicieli i imaczy w podwyższonych opłatach stęplowych i bezpośrednich (§. 94 ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50) ustanawia się do tych przypadków, w których podwyższenie opłaty wymierzane być ma w dziesięcio- a względnie w pięćdziesięciokrotnej sumie prostej opłaty (z dodatkiem), dla donosicieli w jednej dwunastej, dla imaczy w jednej szóstej, do innych przypadków podwyższenia opłaty, dla donosicieli w jednej szóstej, dla imaczy w jednej trzeciej kwot, wpływających ponad miarę prostej opłaty (z dodatkiem).

Prawo do wzmiankowanych w ustępie pierwszym wynagrodzeń donosicieli i imaczy ustaje wtedy, jeżeli donosiciele lub imacze nie odebrali asygnowanego wynagrodzenia w przeciągu trzech miesięcy po otrzymaniu uwiadomienia.

Zresztą postanowienia §. 94go ustawy z dnia 9. lutego 1850 zatrzymują moc swoje.

IV.

Postanowienie końcowe.

§. 12.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia 1. lipca 1890, poruczam Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 31. marca 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

54.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 31. marca 1890,

o uznaniu domu składowego ziemiańskiego w Innsbrucku za publiczny dom składowy z wolnym składem połączony w duchu ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 64).

C. k. ministerstwo handlu rozporządzeniem z dnia 21. marca 1890, L. 11928 uznało w porozumieniu z c. k. ministerstwem skarbu ziemiański dom składowy w Innsbrucku, rozporządzeniem ministerstwa handlu z dnia 2. lipca 1884, L. 24051 w porozumieniu z c. k. ministerstwem skarbu koncesyonowany, za publiczny, ze składem wolnym połączony dom składowy w duchu ustawy z dnia 28. kwietnia 1889 (Dz. u. p. Nr. 64).

Publiczny skład wolny przeznaczony jest do zachowywania towarów zagranicznych nieoclonionych (§. 2, lit. a u. o d. s.).

Nadzór nad nim i sprawowanie w nim służby urzędu dochodów niestałych poruczone zostało delegacyi komory głównej innsbruckiej, według obwieszczenia z dnia 28. listopada 1884 (Dz. u. p. Nr. 187) w ziemiańskim domu składowym w Innsbrucku zaprowadzonej.

Dunajewski r. w.

55.

Ustawa z dnia 2. kwietnia 1890,

o udzieleniu zapomóg z funduszów państwa okolicom królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego dotkniętym niedostatkiem z powodu nieurodzaju.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby w celu dalszego zaradzenia niedostatkowi w okolicach królestwa galicyjsko-lodomeryjskiego i Wielkiego księstwa krakowskiego, dotkniętych przeszłorocznym nieurodzajem, wydał sumę 700.000 zł. z funduszów państwa w miarę rzeczywistej potrzeby na zapomogi niezwrotne dla ludności wiejskiej pomocy potrzebującej, mianowicie na kupno żywności i zboża na zasiew.

§. 2.

Zapomogi rozdawać mają c. k. Władze państwa z współdziałaniem zwierzchności gminnych.

§. 3.

Dokumenty, podania i protokoły, tyżące się zapomóg, które mają być udzielane, są wolne od stępli i opłat.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, porucza się Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 2. kwietnia 1890.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.